

I - ខុទ្ទកាល័យព្រះបរមរាជវាំង

១ - ព្រះរាជក្រម

ព្រះរាជក្រម ជស/ រកម / ០៦៩៦ / ០២

យើង

ព្រះបាទសម្តេចព្រះ នរោត្តម សីហនុ ច័ន្ទៈ រាជហរិវង្ស
ឧតតោសុបាត វិសុទ្ធពង្ស អគ្គមហាបុរសរតន៍ និរោត្តម
ធម្មិកមហារាជានិរាជ បរមនាថ បរមបពិត្រ

ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

* * *

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៩៣ ស្តីពីការតែងតាំងនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ១ និង នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ២
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យ ចុះថ្ងៃទី ០១ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២ នស-៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តិទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស-រកត-១០៩៤-៨៣ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ស្តីពីការកែសំរួលសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស.រកត.១០៩៤.០៦ ចុះថ្ងៃទី ៣១ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ស្តីពីការកែសំរួលសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាល
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស-រកម-០១៩៦-០៦ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ស្តី ពីការបង្កើតក្រសួងសុខាភិបាល

- តាមសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលស្នើសុំអំពីសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីទាំងពីរ និង អំពី
រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួង សុខាភិបាល

ប្រកាសអោយប្រើ

ច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងឱសថ ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តកាលពីថ្ងៃទី ០៩ ខែ
ឧសភា ឆ្នាំ ១៩៩៦ នាសម័យប្រជុំលើកទី ៦ នីតិកាលទី ១ ដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូច
តទៅ ៖

ច្បាប់

ស្តីពី

ការគ្រប់គ្រងឱសថ

ជំពូកទី ១

បទបញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១ .-

ច្បាប់នេះមានគោលដៅគ្រប់គ្រងឱសថក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ២ .-

ឱសថគឺជាសារជាតិមួយមុខ ឬច្រើនមុខដែលមានប្រភេទជាអាទិ៍ ពីជាតិគីមី
ជីវផលិតផល ជាតិអតិសុខុមប្រាណ រុក្ខជាតិ លាយផ្សំឡើងសម្រាប់ :

- ប្រើប្រាស់ក្នុងការបង្ហាញ ឬព្យាបាលជម្ងឺមនុស្ស សត្វ
- ការស្រាវជ្រាវវេជ្ជសាស្ត្រ និងថេរាប្រិយសាស្ត្រ ឬធ្វើពេទ្យវិទ្យា
- កែប្រែ ឬ ទ្រទ្រង់មុខងារនៃសរីរាង្គ ។

មាត្រា ៣ .-

ត្រូវបានចាត់ទុកជាឱសថដែរ :

- ១-ស្បែក ឬ វ៉ាក់សាំង
- ២-ឈាម ឬផលិតផលដែលបានកែពីឈាម
- ៣-ឱសថបូរាណ
- ៤-ផលិតផលដែលផ្សំឡើងដោយមានជាតិពុលដែលមានក្នុងបញ្ជីកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ៤ .-

អាចមានសិទ្ធិធ្វើផលិតកម្ម អាហារវេជ្ជសាស្ត្រ និងពាណិជ្ជកម្ម ឱសថ បានចំពោះឱសថកម្រដែលមានលក្ខណៈសម្បត្តិដូចខាងក្រោមនេះ :

- មានសញ្ញាតិខ្មែរ
- មានសញ្ញាប័ត្រជាឱសថកម្រទទួលស្គាល់ដោយក្រសួងសុខាភិបាល
- មិនដែលមានទោសបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌណាមួយ
- មានសុខភាពគ្រប់គ្រាន់អាចបំពេញការងារបាន ។

ចំពោះការផលិត អាហារវេជ្ជសាស្ត្រ និងពាណិជ្ជកម្មឱសថបូរាណ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

ជំពូកទី ២

ការគ្រប់គ្រងជាតិពុលសម្រាប់វិស័យសុខាភិបាល

មាត្រា ៥ .-

ជាតិពុលសំដៅលើឱសថ ឬសារជាតិ ឬសមាសធាតុនៃសារជាតិ ឬ រុក្ខជាតិ ដែលអាចបង្កអោយគ្រោះថ្នាក់ដល់សុខភាព ឬអោយរៀនដល់មនុស្សសត្វ។

ជាតិពុលនេះត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ៦ .-

បែបបទនិងលក្ខខណ្ឌក្នុងផលិតកម្ម អាហារំណ នីហារំណកម្ម និងពាណិជ្ជកម្ម ជាតិពុលត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

ជំពូកទី ៣

ផលិតកម្ម អាហារំណ នីហារំណកម្ម និងពាណិជ្ជកម្មឱសថ

មាត្រា ៧ .-

បែបបទនិងលក្ខខណ្ឌបច្ចេកទេសផលិតកម្មនិងការប្រព្រឹត្តិទៅនៃគ្រឹះស្ថានផលិតឱសថ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួង សុខាភិបាលនូវ :

- បែបបទ និងលក្ខខណ្ឌក្នុងការសុំបើក ឬបិទ ឬប្តូរទីតាំងនៃគ្រឹះស្ថានលក់ឱសថ គ្រឹះស្ថានផលិតឱសថ និងគ្រឹះស្ថានអាហារំណ នីហារំណឱសថ
- បែបបទនិងលក្ខខណ្ឌក្នុងការសុំទិដ្ឋាការ បញ្ជីការឱសថ
- បែបបទនិងលក្ខខណ្ឌបច្ចេកទេសគ្របគ្រងនិងថែរក្សាឱសថ
- បែបបទនិងលក្ខខណ្ឌក្នុងការផ្សព្វផ្សាយឱសថ
- ព្រមទាំងបែបបទផលិតកម្ម អាហារំណ នីហារំណកម្ម និងពាណិជ្ជកម្មឱសថ ។

ការកំណត់ចំនួនគ្រឹះស្ថានលក់ឱសថ ត្រូវធ្វើឡើងដោយក្រសួងសុខាភិបាល ដោយផ្អែកលើចំនួនប្រជាពលរដ្ឋក្នុងសង្កាត់ ឃុំ ជាមូលដ្ឋាន ។

មាត្រា ៨ .-

១-ត្រូវមានការអនុញ្ញាតពីក្រសួងសុខាភិបាលចំពោះ :

- ការបើក បិទ ឬប្តូរទីតាំងនៃគ្រឹះស្ថានលក់ឱសថ គ្រឹះស្ថានអាហារំណ នីហារំណឱសថ និងគ្រឹះស្ថានផលិតឱសថ
- ការធ្វើអាជីវកម្ម អាហារំណ នីហារំណកម្មឱសថ

- ការនាំចូល នាំចេញ ស្តុកឱសថ និងវត្ថុធាតុដើមសម្រាប់ផលិតឱសថ
- ការផ្សព្វផ្សាយឱសថ ។

២-ផលិតកម្ម អាហារំណ នីហរំណកម្មនិងពាណិជ្ជកម្មឱសថសម្រាប់ផ្នែកបសុពេទ្យ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរួមរបស់ក្រសួងសុខាភិបាល និង ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ។

៣-ក្នុងគ្រឹះស្ថានលក់ឱសថត្រូវមានវត្ថុមានរបស់ឱសថការី ។ ក្នុងករណីអវត្ថុមានត្រូវមានអ្នកជំនួសដែលមានលក្ខណៈសម្បត្តិសមស្របកំណត់ ដោយក្រសួងសុខាភិបាល ។

ជំពូកទី ៤

សមត្ថកិច្ចការត្រួតព្រង

មាត្រា ៩ .-

ការណែនាំ និងការត្រួតពិនិត្យដែលពាក់ព័ន្ធនឹងសកម្មភាពឱសថជាសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងសុខាភិបាល ។

ចំពោះការណែនាំ និង ការត្រួតពិនិត្យប្រភេទឱសថសម្រាប់ផ្នែកបសុព្យាបាលជាសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និង នេសាទ ។

ជំពូកទី ៥

ទោសបញ្ញត្តិ

មាត្រា ១០ .-

ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០.០០០ រៀល(មួយលានរៀល) ដល់ ១០.០០០.០០០ រៀល (ដប់លានរៀល) និងផ្អាកផលិតកម្មអាហារំណ នីហរំណកម្ម និងពាណិជ្ជកម្មឱសថពី ០១ ខែ ដល់ ០៣ ខែ ឬទោសណាមួយក្នុងចំណោមទោសទាំងពីរខាងលើ ដោយពុំទាន់គិតដល់ការផ្តន្ទាទោស

ពីបទល្មើស ផ្សេងៗទៀតចំពោះបុគ្គលណាដែលបាន ៖

- ១-ផ្សព្វផ្សាយឱសថដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីក្រសួងសុខាភិបាល ។
- ២-ប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងបែបបទ ឬលក្ខខណ្ឌ ផលិតកម្ម អាហារវិទ្យាវិទ្យាសាស្ត្រ និង ពាណិជ្ជកម្មឱសថ ។
- ៣-បើក ឬប្តូរទីតាំង គ្រឹះស្ថានលក់ឱសថ គ្រឹះស្ថានផលិតឱសថ ឬធ្វើអាជីវកម្មអាហារវិទ្យា វិទ្យាសាស្ត្រ និង ពាណិជ្ជកម្មឱសថ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីក្រសួងសុខាភិបាល ។
- ៤-ផលិត ឬនាំចូល ឬនាំចេញ ឬស្តុកឱសថ វត្ថុធាតុដើមឱសថ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាត ពី ក្រសួងសុខាភិបាល ។
- ៥-លក់ឱសថគ្មានទិដ្ឋាការ ឬបញ្ជីការ ឬឱសថដែលក្រសួងសុខាភិបាលបានហាមឃាត់ ។

ក្នុងករណីមិនរាងចាល ត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ និង ផ្អាក ផលិតកម្ម អាហារវិទ្យាវិទ្យាសាស្ត្រ និង ពាណិជ្ជកម្មឱសថទ្វេឡើងមួយជាពីរ ឬទោសណាមួយក្នុងចំណោមទោសទាំងពីរខាងលើ ។

ឱសថ វត្ថុធាតុដើម សំភារៈ ឧបករណ៍ផ្សេងៗដែលទាក់ទង នឹងបទល្មើសដែលមានចែងក្នុង ចំណុច ៤ និង ៥ ត្រូវរឹបអូសទុកជាសម្បត្តិរដ្ឋ ឬបំផ្លាញចោល ។

ក្រសួងសុខាភិបាល មានសិទ្ធិផ្អាកជាបណ្តោះអាសន្នភ្លាមនូវ ការផ្សព្វផ្សាយឱសថ ផលិតកម្មអាហារវិទ្យាវិទ្យាសាស្ត្រ និង ពាណិជ្ជកម្មឱសថដែលល្មើសរួចរៀបចំសំណុំរឿងបញ្ជូនទៅតុលាការ ។

មាត្រា ១១ .-

ត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០.០០០ រៀល (មួយលានរៀល) ដល់ ៥.០០០.០០០ រៀល (ប្រាំលានរៀល) ឬផ្ដន្ទាទោសដាក់ ពន្ធនាគារពី ០៦ ថ្ងៃ ដល់ ០១ ខែ ឬទោសទាំងពីរនេះចំពោះជនណាដែលរារាំងមិនភ្នាក់ងារមានសមត្ថកិច្ចដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៩ ខាងលើបំពេញ ភារកិច្ច អធិការកិច្ចរបស់ខ្លួន ។

មាត្រា ១២ .-

ត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ២០.០០០.០០០ រៀល(ម្ភៃលានរៀល) ដល់ ៥០.០០០.០០០ រៀល (ហាសិបលានរៀល) ឬផ្ដន្ទាទោស ដាក់ពន្ធនាគារពី ០៥ ឆ្នាំ ដល់ ១០ ឆ្នាំ ឬទោសទាំងពីរនេះ ចំពោះជន ណាដែលបានធ្វើផលិតកម្ម អាហារ័ណ នីហារ័ណកម្ម និងពាណិជ្ជកម្មដោយ ចេតនាឱសថមានសារជាតិព្យៀនដោយគ្មានការ អនុញ្ញាតឱសថក្លែងក្លាយ ឱសថគ្មានគុណភាព ឱសថហួសរយៈពេលប្រើ ដែលប៉ះ ពាល់ដល់សុខភាពអាយុជីវិតរបស់អ្នកប្រើប្រាស់ ។

មាត្រា ១៣ .-

ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១០,១១ និង ១២ ដែរ ចំពោះមន្ត្រី រាជការណាដែលយុបយិត ឬប្រព្រឹត្តរំលោភលើការកិច្ចរបស់ខ្លួនក្នុងការអនុវត្តន៍មាត្រា ១០,១១ និង ១២ ។

**ជំពូកទី ៦
អន្តរបញ្ញត្តិ**

មាត្រា ១៤ .-

ក្រោយពេលច្បាប់នេះចូលជាធរមានរហូតដល់ឆ្នាំ២០០៥ ក្រសួងសុខាភិបាល មានសិទ្ធិចេញប្រកាសអនុញ្ញាតអោយមន្ត្រីសុខាភិបាលចូលនិវត្តន៍ដែលមានសមត្ថភាព បើកគ្រឹះស្ថានលក់ឱសថនៅតាមឃុំ សង្កាត់ណាដែលពុំទាន់មានគ្រឹះស្ថានលក់ឱសថ ត្រឹមត្រូវតាមការកំណត់ក្នុងមាត្រា ៤ និងមាត្រា ៧ នៃ ច្បាប់ នេះ ។

**ជំពូកទី ៧
អវសានប្បញ្ញត្តិ**

មាត្រា ១៥ .-

បទបញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់នេះត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១៧ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ១៩៩៦

ក្នុងព្រះបរមនាម និង តាមព្រះរាជបញ្ជាដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់

ប្រមុខរដ្ឋស្តីទី

ហត្ថលេខា

ជា ស៊ីម

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ

បានបង្គំទូលថ្វាយ និង ជំរាបជូន

សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ១ និង ទី ២

ជ-រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាល

ហត្ថលេខា

ឪ នារ៉ុនរិទ្ធិ

សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ

នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ១

ព្រះហស្តលេខា

នរោត្តម រណឫទ្ធិ

នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ២

ហត្ថលេខា

ហ៊ុន សែន

* * *

២ - ព្រះរាជក្រឹត្យ

ព្រះរាជក្រឹត្យ NS / KRT - 35

យើង

ព្រះបាទសម្តេចព្រះ នរោត្តម សីហនុ វរ្ម័ន

រាជហរិវង្ស ឧតតោសុជាត វិសុទ្ធពង្ស អគ្គមហាបុរសរតន៍

និរោត្តម ធម្មិកមហារាជាធិរាជ បរមនាថ បរមបពិត្រ

ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលប្រកាសអោយ
ប្រើនៅថ្ងៃទី ២៤ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៩៣ ។

- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រឹត្យ NS/KRT/១១៩៤/០៨ ចុះថ្ងៃទី ០៨ ខែ